

Djurskyddslagen ser också över djurens ställning

För närvarande pågår en totalreform av djurskyddslagen i Finland. Utöver olika bestämmelser om djurhållning och behandlingen av djur är det viktigt att samtidigt se över vad lagen utgår från och vårt övergripande förhållande till djur. Djurskyddslagen sågs över på 1990-talet. Efter detta har vi fått en enorm mängd ny information om djurens förmågor och behov. Även attityderna till djur har förändrats.

Utgångspunkten för den nuvarande djurskyddslagen är att i första hand skydda djuren mot lidande, smärta och plåga. Vid diskussionerna inom styrgruppen för lagreformen har man konstaterat att det vore viktigt att den nya lagen strävar efter att främja djurens välfärd på ett mer övergripande sätt. Som det ser ut nu kommer lagen att utgå från att djuret är en varelse som har ett egenvärde och som ska respekteras. Man skulle medge att djuret har ett eget värde som är oberoende av människan.

Som medlem i styrgruppen för lagreformen har det varit glädjande att se att det finns en stark vilja att förbättra behandlingen av djur. Det är lätt att uppnå samförstånd när man inte stöter på stora ekonomiska intressen eller andra passioner. Problemen uppstår när man talar om praktiska tillämpningar som medför stora kostnader. Även punkter där man ingriper i människors rätt att utöva fritidsintressen skapar utmaningar.

Om djuren verkligen anses vara varelser med ett egenvärde, är det inte alls självklart att ekonomiska intressen och människans önskemål kan ha företräde framför djurens välfärd. Jag anser inte att beviljandet av ett egenvärde åt djuren förutsätter att djuren inte skulle kunna användas till nytta för människor. Detta kräver emellertid att vi allt noggrannare granskar de argument som används för att medföra skada för djuren, avliva dem och anse dem vara vår självklara egendom.

Dessa ämnen kan verka vara tabubelagda, men just därför är det viktigt att ta upp dem till diskussion.

Stark offentlig kritik har under en längre tid riktats mot hållningen av produktionsdjur. Samtidigt har fokus riktats bort från problem vid hållningen av hobbydjur. Diskussionen kring problem vid utseendeavel hos hundar har emellertid varit rätt livlig under de senaste åren. Även om man har fått upp ögonen för situationen under de senaste åren finns det fortfarande många som avlar hundar som lider på grund av sin uppbyggnad eller natur.

Det behövs diskussion och konkreta förslag om hos vilka hundraser problemen redan är så stora att man inte längre kan acceptera att renrasigheten upprätthålls. Samtidigt borde man slå fast andra konkreta gränser för utseendeavel. Dessa problem gäller givetvis inte endast hundar.

Ett nytt diskussionstema kring hobbydjur är den så kallade positivlistan. SEY har föreslagit att man borde slå fast gränser för vilka djurarter människorna får hålla bland de arter som människor har som hobbydjur. Frågan har väckt stort motstånd bland hobbygrupperna och den hetsiga diskussionen lär fortsätta under flera år.

Det viktigaste diskussionstemat torde bli på vilket sätt och med vilka kriterier man avgränsar arterna. Diskussionen om huruvida det finns tillräckligt med information om behoven hos alla arter som idag används som hobbydjur och om försiktighetsprincipen borde verka i djurens eller ägarnas intresse torde också bli livlig.

Reformen av djurskyddslagen är en viktig möjlighet till ökad välfärd för djuren. Många grundläggande frågor kräver en större samhällelig debatt.

På grund av sin mångsidiga sakkunskap är veterinärerna en av de viktigaste parterna i diskussionen kring djurens välfärd. Jag vill uppmuntra alla kollegor att delta i diskussionen, i egenskap av såväl förbund som självständiga aktörer.

Kati Pulli

verksamhetsledare, VML, Finlands Djurskyddsföreningars förbund SEY